

Pábitelé - Gott, Karel

1. Pojď, půjdem na zem hledat démanty
z těch vzácně obyčejných vět,
pojď, půjdem jen tak lidem číst z úsměvů,
pojď se dívat, jak milují svět.

2. Pojď, půjdeme jim tiše z tváří číst
já vím, že nám se poštěstí,
že zvládnem spolu kouzlo jen z očí číst,
pojď, má lásko, pátrat po štěstí.

R: Je v nás, je v lidech, kteří doufají,
skrývá se v tvém trápení
a básník tomu štěstí jméno dal
krásné lidské pábení.

3. Pojď, projdem starobylá náměstí
v tom žárném slunci poledním,
pojď, schválně do všech kašen nám pro štěstí,
hodit pár svých mincí posledních.

R: Je v nás, je v lidech ...

4. Pojď, půjdem spolu hledat démanty
z těch vzácných čistých lidský vět,
pojď, slétnem spolu na zem číst příběhy,
lidí krásných milujících svět,
co doufají, co chtějí víc, nežli vzplát....
těch, co touží druhým teplo dát.